

Μεσογαίας Νικόλαος: «Η παιδεία μας χωρίς αγωγή, η ιστορία μας χωρίς δόξα...»

Categories : [ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ](#)

Date : 6 Ιουνίου, 2012

Ποιμαντορική Εγκύκλιος για την Εορτή της Πεντηκοστής 2012

Σπάτα, Κυριακή Πεντηκοστής 2012

Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Σ

Πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανοὺς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί,

ΧΡΟΝΙΑ σας ΠΟΛΛΑ καὶ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΑ!

Πέρασε η καταλυκτική περίοδος του Τριωδίου, γιορτάσαμε το Πάσχα και την Ανάσταση του Κυρίου και ήδη ολοκληρώνεται και το Πεντηκοστάριο. Γιορτές γεμάτες νόημα, ευκαιρίες πλημμυρισμένες από επαγγελίες χαράς και ελπίδας, χαραγμένες από αλήθεια και προοπτική πνευματικής ελευθερίας.

Αλήθειες όπως η ψηλάφηση του Θεού από τον Θωμά, η θέα του Αναστάντος από τις Μυροφόρες, η συνάντησή Του με τους μαθητές, η συνομιλία και η φανέρωσή Του με τους δύο προς Εμμαούς, η έκχυση του Αγίου Πνεύματος που γιορτάζουμε σήμερα, προσφέρονται όχι για να τις ακούσουμε ως ιστορικές περιγραφές, ούτε για να τις παραδεχθούμε ως θρησκευτικά ιδεολογήματα, αλλά για να τις πιστεύσουμε και να διηθήσουν όλες τις λεπτομέρειες της ζωής μας.

Αυτός είναι ο κόσμος του Θεού που η Εκκλησία μας προτείνει για τον καθένα μας χωριστά και για όλους μαζί ως κοινωνία και ως οικουμένη.

Δίπλα σε αυτήν την πρόταση ζωής και ήθους στέκεται η θλιβερή εμπειρία της κοσμικής πραγματικότητας, όπως τη ζούμε στις μέρες μας. Μια κατάσταση χωρίς όραμα, χωρίς ελπίδα, χωρίς φως. Η ανθρώπινη αποτυχία σε όλη της την έκταση. Το οικονομικό σύστημα σε κατάρρευση. Το Ευρωπαϊκό όραμα μετατράπηκε σε εφιαλτικό όνειρο. Οι πολιτικές υποχέσεις μεταμφιέστηκαν σε ανόητα ψέματα, ακατανόητα επιχειρήματα και αδικαιολόγητες επιλογές. Ένας κόσμος δίχως τόλμη και ηρωισμό, δίχως εξυπνάδα και πρωτοτυπία, δίχως ποιότητα και πειστικότητα, δίχως πνεύμα και ζωή. Ο ψευτοθεός της δημοκρατίας και των ατομικών δικαιωμάτων εκφυλίσθηκε σε δικαίωμα εκλογικής επιλογής ανάμεσα σε καταστροφικά σενάρια και σε ανίκανους διαχειριστές της καθημερινότητάς μας. Την ιστορική δόξα του παρελθόντος μας τη διαδέχθηκε ο παγκόσμιος διασυρμός μας και οι συνεχείς απειλές. Το μόνο που πλέον γεννά η χώρα μας είναι αδιέξοδα και αναξιοπιστία, ασυνεννοησία και ακυβερνησία.

Οι μισθοί και οι συντάξεις περικόπηκαν, τα επιδόματα αφαιρέθηκαν, τα χρέη αυξήθηκαν, τα σπίτια μας φορολογήθηκαν, τα συσσίτια πλήθυναν, η φτώχεια και η ανέχεια περίσσεψαν, οι άνεργοι συναγωνίζονται σε αριθμούς τους εργαζόμενους, οι γέροντες αγωνιούν, οι νέοι ξενητεύονται, οι αναπνοές μας περιορίστηκαν, οι ελπίδες μας στέρεψαν, τα οράματα πέθαναν.

«Τα γαρ έθνη και οι βασιλείς οίτινες ου δουλεύουσσί σοι απολούνται» (Ησ. ξ 12) και «φυλή ανόμων ερημωθήσεται» (Σοφ. Σειράχ ιστ 4). Αυτό πάθαμε. Εγκαταλείψαμε τον Θεό και ζούμε την ερήμωση και την απώλειά μας. Η παιδεία μας χωρίς αγωγή, η ιστορία μας χωρίς δόξα, η Εκκλησία μας χωρίς ομορφιά, η ζωή μας χωρίς αλήθεια, η πορεία μας χωρίς αξία. Αυτή είναι η αιτία του σημερινού μας καταπτώματος. Και δεν το έχουμε καταλάβει. Το γκρέμισμα των πνευματικών θεμελίων μας συνεχίζεται απρόσκοπτα. Κάναμε το λάθος να ελπίσουμε εκεί που δεν έπρεπε. Κάναμε τον κόπο να ψηφίσουμε αυτούς που δεν αξίζουν. Κάνουμε το έγκλημα να μη μαθαίνουμε από τα λάθη μας. Τελικά ούτε κυβέρνηση βλέπουμε ούτε αληθινούς ηγέτες και άρχοντες διακρίνουμε ούτε λύσεις διαφαίνονται. Όπως γράφει κάπου ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος, «ο πλους εν νυκτί, πυρσός ουδαμού, Χριστός καθεύδει», η πορεία μας είναι στο σκοτάδι, φως πουθενά, και ο Χριστός κοιμάται...

Όχι, όμως αγαπητοί μου, αδελφοί• ο Χριστός δεν κοιμάται. Εμείς βυθισθήκαμε σε λησμοσύνη και σε βαθύ ύπνο. Εμείς κοιμόμαστε. Γι' αυτό «ώρα ημάς εκ του ύπνου εγερθήναι» (Ρωμ. ιγ 11). Καιρός να ξυπνήσουμε. Η μέρα δεν θα έρθει από μόνη της.

Αυτή τη μέρα θα την φέρουμε εμείς• και μάλιστα όχι τόσο με τα σωστά έργα η τις ορθές επιλογές μας, όσο με την ομολογία της πίστης και την προσευχή μας. Οι κοσμικές πολιτικές επιλογές προσδοκούν «πότε θα κάνει ξαστεριά»• δεν μπορούν να μας βγάλουν από τη νύχτα, ελπίζουν σε αστεράκια. Εμείς προσδοκούμε ημέρα με ήλιο, τον Ήλιο της δικαιοσύνης. Δεν προσδοκούμε έναν θεό που θα μας λύσει τα επίγεια προβλήματα για να Τον ξαναξεχάσουμε• ούτε θα αμνηστεύσει τα λάθη μας για να τα επαναλάβουμε. Πιστεύουμε στον Χριστό, στον αληθινό Θεό για να δεχθεί τη μετάνοιά μας και την πίστη μας, για να τις ποτίσει με τη χάρι Του και έτσι να φανερώσει την παρουσία Του. Ναι! Είναι δυνατόν μέσα από το σημερινό κατάντημα να προκύψει δόξα και μεγάλη ευλογία, διότι «Μακάριον έθνος ου εστι Κύριος ο Θεός αυτού» (Ψαλμ. λβ 12)• μακάριο και ευλογημένο είναι το έθνος που έχει τον αληθινό Θεό ως Κύριό Του. Αυτή είναι μια αιώνια αλήθεια που δεν ερμηνεύεται τόσο λογικά, όσο επαληθεύεται ιστορικά και δικαιολογείται πνευματικά. Ο δρόμος του Θεού παραμένει πάντα ανοιχτός.

Ήρθε η ώρα που πρέπει να ξυπνήσουμε. Ας αρχίσουμε με εκτενείς προσευχές και λιτανείες. Όχι για να γλιτώσουμε από την καταστροφή. Όχι για να μας απαλλάξουν από τα μνημόνια. Όχι για να μας σβήσουν τα χρέη. Όχι για να μειωθεί η ανεργία. Όχι για να ξεφύγουμε την χρεωκοπία. Αυτά ξέρει ο Θεός αν και πως και πότε θα τα φτιάξει. Αυτό που χρειαζόμαστε είναι πρώτον• όσοι αληθινά πιστεύουμε να μετανοήσουμε. Να μετανοήσουμε διότι Τον ξεχάσαμε, διότι Τον εγκαταλείψαμε, Τον περιφρονήσαμε, Τον πολεμήσαμε, απορρίψαμε τον δρόμο και τις εντολές Του. Ακόμη και όσοι Τον ομολογούμε, δυστυχώς επιλέξαμε να ζήσουμε χωρίς τη δύναμή Του.

Καλούμαστε να Τον δοξάσουμε όχι για τις επίγειες χαρές μας. Δεν υπάρχουν πλέον τέτοιες. Να Τον δοξάσουμε για την παρουσία και την αλήθεια Του, για το έλεος και την αγάπη Του• για τη μακροθυμία Του.

Καλούμαστε να Τον ομολογήσουμε σήμερα. Να ομολογήσουμε ότι «ούτοι εν άρμασι και ούτοι εν ίπποις, ημείς δε εν ονόματι Κυρίου Θεού ημών μεγαλυνησόμεθα» (Ψαλμ. ιθ 8). Ελπίδα μας και επιστηριγμός μας είναι το όνομα του Θεού και μόνον. Αυτός είναι το μέλλον μας και η προοπτική μας.

Και τέλος, καλούμαστε να ζητήσουμε ο Κύριος να αναδείξει άρχοντες ικανούς να αναλάβουν τις ευθύνες του τόπου μας, την προστασία της ιστορίας μας, τον σεβασμό της πίστης και της παράδοσής μας• ηγέτες με φόβο Θεού, με νουν Χριστού, ανιδιοτελείς πατριώτες με ξεκάθαρη προαίρεση, πολιτική σύνεση και ηρωική βούληση, διότι τέτοιους χρειαζόμαστε, μόνο τέτοιους μπορούμε να ψηφίσουμε και τέτοιους μόνο αξίζει αυτό που ονομάζεται Ελληνική ταυτότητα και Ορθόδοξη συνείδηση.

Παράλληλα, η δική μας γενιά, που και αυτή φαίνεται ανίκανη να υλο-ποιήσει το Τάμα των προγόνων μας, πρέπει οπωσδήποτε να το ανανεώσει με ένα νέο Τάμα. Τώρα που πεινάμε, τώρα να κτίσουμε τον ναό του Τάματός μας. Όπως η Ορθόδοξη Αλβανία στο κέντρο των Τιράνων αυτές τις μέρες εγκαινιάζει το Πνευματικό Κέντρο της πίστης της, όπως οι Σέρβοι στο Βελιγράδι, οι Ρουμάνοι στο Βουκουρέστι και οι Ρώσοι στη Μόσχα, πρόσφατα μέσα στη φτώχεια τους έκτισαν τους ναούς του Σωτήρος και των Αγίων τους, κατά μείζονα λόγο εμείς τώρα πρέπει να εκπληρώσουμε το παλιό και το σύγχρονο Τάμα μας. Αυτό αξίζει περισσότερο και από τις προσευχές μας. Γιατί τις συνοδεύει και με έργα. Σήμερα πρέπει να δείξουμε ότι περισσότερο από το να συντηρήσουμε το σώμα μας έχουμε ανάγκη να ζωογονήσουμε την πίστη μας. Αυτό που μας λείπει δεν είναι η υλική τροφή, αλλά η σχέση μας με το πρόσωπο του Χριστού. Αυτό που αποτελεί τη δοκιμασία μας δεν είναι η φτώχεια και η πείνα μας, αλλά η αποξένωση από τον Θεό και η στέρησή Του. Σας καλώ λοιπόν όλους, αγαπητοί μου αδελφοί, όσοι συμμερίζεστε αυτή την ανάγκη, όσοι συντηρούμε ψήγματα πίστης μέσα μας, να επιρρίψουμε την ελπίδα μας «επί του Κυρίου», λιτανεύοντες και προσευχόμενοι. Να ομολογήσουμε με συντριβή την απομάκρυνσή μας από το θέλημα του Θεού και τη διάθεση της επιστροφής μας στην αδιάψευστη ελπίδα Του• στα δωμάτιά μας μόνοι με δάκρυα στα μάτια, στους ναούς μας όλοι μαζί με προσευχές και ολονύκτιες δεήσεις, ενδεχομένως στους δρόμους και στις πλατείες με κεριά και λαμπάδες. Αυτά δεν είναι άγνωστα στην ιστορία μας, είναι δοκιμασμένοι δρόμοι στη ζωή του Έθνους και της Εκκλησίας μας.

Η ελπίδα μας, αδελφοί μου, δεν βρίσκεται στις εκλογές της 17ης Ιου-νίου -εκεί ίσως βρίσκεται μέρος μόνον της ευθύνης μας. Το σύνολο των ελπίδων μας βρίσκεται στη σημερινή εορτή της Πεντηκοστής. Γιατί στα αυτιά μας ηχεί η προτροπή του προφητάνακτος Δαβίδ: «Μη πεποιίθατε επ' άρχοντας επί υιούς ανθρώπων ος ουκ εστι σωτηρία» (Ψαλμ. ιμε 3). Γιατί δεν πιστεύουμε σε πολιτικούς που αλλάζουν τις υποσχέσεις τους, αλλά στο Πανάγιο Πνεύμα που αλλοιώνει τους μαθητές και «πανσόφους τους αλιείς αναδεικνύει». Όχι σε αυτούς που διχασμένοι δεν μπορούν να φτιάξουν μια κυβέρνηση, αλλά σε Αυτόν που «εις ενότητα πάντας καλεί». Όχι στην αλαζονική σύγχυση της σύγχρονης Βαβέλ, αλλά στην καθαρότητα του θελήματος του Θεού. Όχι στις άκαρπες προσπάθειες των ηγετών αυτού του κόσμου, αλλά στην παγκαρπία του Αγίου Πνεύματος.

«Αδελφοί, στήκετε εν τη πίστει, ανδρίζεσθε, κραταιούσθε» (Α Κορ. ιστ 13)

«Ει ο Θεός μεθ' ημών ουδείς καθ' ημών»

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† **Ο Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς ΝΙΚΟΛΑΟΣ**

(Πηγή: aktines.blogspot.gr)